

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:

egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából egyúttal 3 frt.

Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Az iskolai év elején.

A mult a jelen képét festi. A jelen a jövő alapvetője. A ki jelenét felhasználni tudja, minden esetre a jövő zálogát is birni fogja. Most az új iskolai év küszöbén volna egy pár tájékoztató és figyelmeztető szavunk a szülők-höz, kik gyermekeiket iskolába adják s kik jó ideig maguk vannak hivatva arra, hogy azoknak jövője, pályája és életsorsa felől határozzanak.

Fájdalom, közoktatásunk ez idő szerinti szervezete a szülők emez elhatározását mindjárt a gyermekek magasabb műveltségre való nevelésének első időszakában megkivánja, oly korban, midőn nem hogy a gyermek volna képes élethivatásának célja felől tájékozódni, hanem maguk a szülők is legfeljebb saját hajlamaik, előszeretettük, sokszor előítéletük szempontjából határozhatnak gyermekeik jövőendő életpályájára felett.

A 9 éves fiúval, ki most végezte elemi iskoláit, tisztába kell jönni az iránt: pap, tanár, orvos, jogász, vagy mérnök legyen-e nyolcszandó mulva, mert a szerint kell őt gymnasiumba, vagy reáliskolába adni. S ha egy-egy szülő, kinek gyermeke 9-10 éves korában feltűnő előszeretettel pingálhatja le a látása körébe eső tárgyakat, e jelenség által félrevezetve reálba adja fiát, hogy ott annál jobban megtanulja a rajzot, nem gondolja meg, hogy a később fejlődő ifjút tehetségei talán kitűnővé tehetnék más pályán. A 9 éves gyermek látóköre mennyivel szűkebb, korlátoltabb, mint a 17-18 éves ifjúé, ki már a korral járó szélesebb körű ismeretek, jobban megismertett itéletek mellett inkább lehet hivatva — minden külső befolyás nélkül — a pályaválasztást eldönteni. Még ebben a korban is mily nehéz azt megtenni, mutatják azok a szomorú esetek, melyeknek nyomorult existenciájú példáival oly gyakran találkozunk az életben. S ezen segíteni még sem lehet. Hiszen iskolai szervezetünk

kétféle középiskolát enged meg. Sem a gymnasium, sem a reáliskola úgy a mint van, nem felel meg teljesen céljának. A bajokon segíteni az egységes középiskolának lehetne, hol minden gyermek egyforma oktatásban részesülne. Minden középiskolai tanuló oly általános ismereteket sajátítana el, melyeknek tudása ép úgy szükséges a pap, ügyvéd, orvos, jogásznak, mint a mérnöknek, vagy ezzel rokon életpályán működő egyénnek.

Az egységes középiskola a tulajdonképeni élethivatás megválasztását csak abban a korban tenné szükségessé, mikor e nagy horderejű kérdés mérlegelésére és eldöntésére a legközvetlenebbül érdekelt fél, maga a tanult is képes és illetékes.

De az egységes középiskola, bár jelszónak nálunk is újra aktualis, mint tényleges reform, nagyon is a távol jövőé.

Eddig be kellett érniünk azzal az előnnyel, melyet a gymnasium nyújtott az által, hogy ha nem is képzett minden pályára egyformán, de legalább mindenikre képesített.

Ma már a gymnasiumnak ez az előnye is némileg alterálva van a középiskolai törvény módosító 1890. évi XXX. törvényeikkel rendelkezései által. Ezen törvény, melynek előkészítése és tárgyalása majdnem egész éven át tartotta folytonos érdekltségben a közvéleményt, tudvalevőleg megszünteti a görög nyelv kötelező tanítását s ennek alapján a gymnasium négy felsőbb osztályában két irányú képzést állapít meg; egyiket a görög nyelvnek eddigi terjedelemben és az eddigi tanterv szerinti tanításával, másikat a görög nyelv elejtése mellett a magyar irodalom bővebb megismertetésével, kapcsolatban a görög remekírók műveinek magyar fordításban való megismertetésével s a görög irodalom és művelődés-történet alapvonalaival és a mértani rajz folytatódó tanításával. Ez az alternatíva így magában véve meglehetősen alárendelt fontosságú volna a szülőkre nézve, ha eldöntése lényeges gyakorlati

következményeket nem vonna maga után a tanuló jövője szempontjából. Mert a törvény értelmére szerint a görög nyelv kötelező tanítása el van ugyan ejtve, de a görögül tanulók részére mégis azon jelentékeny előny van biztosítva, hogy az érettségi vizsgálat letévése után bármely pályára léphetnek; míg a kik görögül nem tanulnak, papi és tanári pályára nem léphetnek, illetőleg ezen szakokat csak akkor hallgathatják, ha a görög nyelv s irodalomból pótló érettségi vizsgálatot tesznek.

Nem a mi célunk a törvény rendelkezését bírálni. Nem is akarunk pálcát törni a törvény végrehajtásának egyik vagy másik módon való eszközése fölött. Mi csak figyelmeztetni óhajtottuk az érdekelt szülőket azon előnyökre, melyeket a görög nyelv tanulása gyermekeik további pályaválasztása szempontjából nyújt s ez által lehetőleg megkönnyíteni részükre a sok felelősséggel járó választást, melyre az új törvény őket gyermekeik nevében kötelezi.

S midőn ezt tesszük, egészen együtt érezünk a szülőkkel, kiknek vállaira a gyermekeik iránt való természetadta kötelességük nem kiterhet rak.

Ha terhes hivatás ez a mostani alkalommal mennyivel imminensebb akkor, ha felfogják, hogy mik azok a behatások, melyek a tanulók fejlődésében közreműködnek a vallás-erkölcsös nevelés terén. Az iskola hivatása nem az ismeretek anyagának átkölesznése, hanem az ember képzése. A társadalmat képező embert a társaságnak nevelni kell. S ezt nemcsak az iskola teszi, teszik a szülők is közvetlenül s közvetlen a nagyszámú vidéki szülők gyermekeinél azok, kikhez a tanulót szállásra vagy kosztra adják.

Az elhintett mag termékeny, dús talajba is hullhat s még sem hoz termést, mert elemi csapások tönkre teszik a szép reményeket.

Jó magot vethetnek el az iskolába, kitűnő lehet az anyag is, még sincs termés.

Jó kezekben van a vidéki tanuló az isko-

TÁRCZA.

Látszat és való.

Irta: Balogh Jenő.

Azt mondják, hogy a bűnös ember remeg a mulandóság gondolatától s félén a halált, messze kikerüli az útjába eső csöndes birodalmat — a temetőt. Ha ez minden bűnösrel így van, akkor nekem ártatlanabbnak kell lennem a ma született kis verébénél, mert én nem hogy félném, de sőt örömmel és gyakorta keresem fel mindenütt a holtak házáját s szeretek el elbolyongni egyedül gondolatimmal a néma sírlakók között, leülve megpihenni egy-egy zöldelő hantra.

Csak hogy nem mindenütt lehet ám lecsücsülni a hantokon zöldelő pázsitra, mert majd úgy jár vele az ember, mint a soroksári suhanc a kerepesi temetőben. Bevetődve Pestre, megnézte ezen nevezetességét is a fővárosnak s ott annyira meghatotta a sok aranyozott márvány emlék, hogy egynek — melyik legjobban megtetszett neki — lehevert tövébe és hallván a déli harangszót, kinyitá tarsolyát s elkezdett kedélyesen falatozni. Kicsibe mult, hogy a temető örök meg nem ismertették a mit sem sejtő, jó étvágyu amicét az „András bácsik” nem éppen gyöngéd rendfentartásával.

Jó volt e példát látnom, mert hát én még messzebből kerültem ide mint Soroksár s így még kevésbé lehettem tájékozva az itt uralkodó rend s szokások felől.

De nem is szükséges, hogy a fővárosi finyás publikum a harmatos föbe heveredve, ki tegye ma-

gát a meghülés veszélyének, arra való a szépen gondozott, lombos fáktól szegélyezett sétautakon az egymástól kimért távolban elhelyezett padok. Vagy a ki elszigetelve óhajt lenni, térjen a mellékutakra, a sirok között sok helyt talál kis kőpadot s ott úgy beárnyékolják a szomorú fűz lehajló ágai, hogy a közelből sem látja meg senki. Háborítatlanul olvashat, vagy ha szíve telve holdvilággal, úgy alkalmasabb helyet alig talál sóhajai felszabadítására.

*

A főváros annyi ligete, sétaterai között leggyakrabban időzöm a kerepesi temetőbe.

Nem mintha szívem telve lenne romantikus érzelmekkel, vagy tán a német sentimentalismus bántana és legkevésbé azért, mintha gyűlölve az emberiséget, életuntan keresném a magányt s megvetném ezt a bűneiben is oly szép életet.

Felkeresem én a ligetek ezrektől nyüzsgő utait is. Gyönyörködöm a Stefánia-ut diszes közönségében, a mágnesek eszeveszett kucsírozása is szórakoztat s diszes kocsiját, tüzes ménjeit még csak — nem is irigylem tőle.

Meg vannak a nagyuraknak is az ő nyomorúságai! Hanem midőn már a káprázató fény, pompa unottá lesz, midőn a szem fáradtan csukódik le, hogy ne lássa a sok hazug mosolyt, melylyel az emberek itt egymásnak adóznak, midőn a szép szemek tüzes pillantási bennem visszhangra nem talál — nem pezsdül fel a vér, nem dobog hevesebben a szívnek nevezett gömbölyded izomtömeg, midőn a nagy portól már-már vájogot nyelünk — akkor még is csak ide menekülök erre a kis kőpadra kipihenni magam.

Van itt is pazar fény, pompa elég, csak hogy sokkal nemesebb, lélekelemelőbb, a diszes egyszerűség imponál bennem. Aztán van ám itt társaság,

mindenfélé. Sok ezren vagyunk itt: nők, gyermekek, ifjak, aggók vegyest.

A társadalom minden erénye, bűne, hiúság, kacérság, pénzvág, büszkeség, szerelem és gyűlölet mind-mind meg van itt, csak hogy a hiúság nem sebez, a kacérság nem keserít, a pénzvág nem foszt meg semmitől, a szerelem nem nyújt élvezet, a gyűlölet nem terem boszút, mert le van nyűgözve hat lábnyira a föld alá temetve, mázsányi föld sulya alatt. Olyan jól megfér egymással itt ez a sok ezer-nyi különböző sorsu és természetű ember!

Itt nyugszik a büszke delnő, ki a sors csapásaival dacolva, midőn a jelen már fényt nem nyújthatott, multjára volt büszke. Délceg alakját mi sem görnyeszté meg, csak a — halál. Ez ledönté s most oly csendesesen pihen, nem fél, hogy bemocskolja himzett ruháját a nyomor közelléte, a szomszéd sírlakója, ki éhségtől gyötörtetve, önkezelével oltá ki életét.

Amott a szigorú férj, ki még halálos ágyán sem tudta nevének hűtlenségét megbocsátani s nem tűrheté őt maga körül, vajjon érz-e most, hogy neje oldalán pihen elválaszthatatlanul az idők végtelenségéig.

Vagy itt e két jó barát. Ha nem is tudnám történetüket, leolvasnám a beszélő síremlékről. Százados esőhullás kimosta a márványba véselt arany cífrázatot, de a bemetszés dacol az idővel. Két egymást átfogva tartott kéz felett két páncélos bajnok istenítéletét vív. Jó pajtasok voltak, de megszeretve egy hölgyet, úgy meggyűlöltek egymást, hogy szűk lett nekik ez a nagy világ. — Kard a kézbe, páncél, sisak — Isten ítéljen! Isten ítél mind a kettőt, egyet! Egy helyen, egy hant fedi mind a kettőt, egymás mellett egy koporsó deszkái között alusszák

lában, haladhatna is, de legtöbbször a fejlődés fő feltételeit öljük meg akkor, ha az iskola falain kívül gyermekeink életmódjára, lakására, az öt körülvevő tényezőkre nem figyelünk. Pædagogiai körökben már nagyon régen égető kérdés a tanulóknak az iskolán kívül levő állapota.

Gyakran felmerült már az ez irányban való cselekvési mód megállapítása az iskola vezetői részéről. De a tanítók mindent nem tehetnek. A szülőknek vagy helyettesöknek is kötelességük a tanulóknak az iskolán kívül való erkölcsös magaviselete felett örködni Minden tanítóttestület elvárhatja a szülők vagy helyettesök nevelői közreműködését, az iskola törekvéseinek gyámolítását.

Az iskola és a társadalom közötti kapcsolatnak ben-öbbsé s így a nevelés eredményesebbé tétele mind a két factor kötelessége.

Azért minden szülő, gyermekének jövője iránt való tekintetből legyen fő figyelemmel arra, hová adja tanuló fiát lakásra, kosztra; hol fogja őt nélkülöző gyermeke a szükséges gondviselést megkapni, mert e nélkül dolgozhatik a tanító akár mennyit, áldozhat a szülő bármily sokat, törekvésük meddő.

A szobrász képzelő ereje tulfeszítésével, kitarító munka s megfeszített fáradsággal készíti el mintáját: egy kalapácsütés s pillanatnyi idő alatt vége a remeknek.

— 1.

A göröcsöni templomépítés és a templom-lelet.

Br. Wesselényi Miklós főispán és egyházmegeyi főgondnok ur a göröcsöni reformátusok, patics oldalú ódon temploma helyén tágas, új kötemplomot épített. Az építéshez az egyházhívek 750 forinttal járultak s némi vekturával. Ő Felsőge a király 100 frtot, a konvent is 100 frtot adott e célra. Minden egyéb költség a nagynevű, nemes báró által kezeltetik.

Ennyit addig is, míg a dicső áldozat Istennek és embernek bemutatható lesz, kedves kötelesség parancsolja nyilvánosságra hozni. — A fundamentum ünnepélyesen, vallásos szertartással f. évi aug. hó 11-én tétetett le. Molnár és Halász jőnevű vállalkozók szorgalmasan dolgoztatnak. F. évi okt. hó 15-ére a torony újból fedve, a templom egészen felépítve, felszerelve számba adatik a szerződés értelmében.

E kedves tudósítással kapcsolatosan a göröcsöni templom-leletről következő adattal szolgálunk:

F. évi augusztus 18-án a munkások a templom földjének tervszerű bevágása közben a régi szószékkel szemben az urasztala helyén 1 és fél méter magas, 2 méter széles, 3 méter hosszú kriptára találtak, melyben egy tölgyfa külső koporsóba helyezett zöld bársonnyal bevont középnapyságu koporsót találtak.

A koporsó deszkái az érintésre darabokra tör-

örök álmukat. Szűk volt a nagy világ, elég tág most szűk siri lakásuk!

Itt-ott elszórtan egy-egy jeltelen hant zöldel, nem gondozva csak a természet dus keze által. Megbélyegzett hantok, mert lakójuk nem tudva bevárni a jótékony halált, önkézevel sietteté a végzetet. Nem árt senkinek, életében sem bántott senkit. Erős harcot viv az önmagával meghasonlott lélek míg e végzetes lépésre határozza magát! Bármily nyomonruságos legyen is a lét, ragaszkodunk hozzá, mert — még is csak szép az élet! A napsugárral kacérkodó virág, a lengő fűszál, a fa lombjait csókdosó szellő — minden, minden azt sugja: maradj még, ne menj el, hisz oly szép, oly kedves az élet! . . . A végzetes lövés eldördül s a virág, a rezgő fűszál új életet nyer, a sebből kibugygyanó életnedvtől. Azt mondjuk reá: gyávaság! Felfogás dolga. Bizonyos körülmények között gyávaság — élve maradni. Társadalom elleni vétség, szerettjük mondani, — igaz, de ki tudja, ha el nem követné ezen — gyávaságot, nem vétené-e többet egyesek s az egész társadalom ellen? Bármint ítéljünk is, a lenn nyugovónak az már nem nyugtalanítja örök álmát. A ki belát a szívek rejtekébe, az majd ítél mindannyiunk felett!

*

Itt ülök ezen a kis kőpadon — nagyuri társaságban. Körültem mindenütt sirok, fényes, büszke sirok emelkednek. Aristokraták hantjai környeznek. Előtem emelkedik három emberöltő viharai által helyenkint megrongált, de azért még mindig — vagy tán még inkább — meglepő szépségében az emlékkő, maga alá temetve egy büszke főúri család utolsó sarját, utolsó női tagját. Az arany betű —

tek s csak igen nehezen lehetett a deszkadarabokat akként összerakni, hogy a kerék fejű réz szegekkel kiveret betűk felismerhetők, rendezhetők legyenek.

A koporsó egyik deszkáján e betűk vannak:

OB. A. MDXC.

Tehát: Obiit Anno 1590.

A koporsó deszka másik oldalán pedig e betűk látszottak:

P. V. D. M.

Tehát: Pastor, Verbi, Domini Magister.

Több betűt nem lehetett összeállítani, noha br. Wesselényi Miklós főispán, ngs. Szikszai Lajos alispán, tudós buvár, nt. Nagy László esperes, Botka Károly direktor órahosszat, saját kezeikkel szedték, rendezték a deszkadarabokat, ruha rongyokat s a még el nem porlott csontokat.

Konstatáltatott végül, hogy a kriptá lakója a a hollandi akadémián tanult református pap lehetett. Mutatja a ruházatból megmaradt bársony nyakgallér, a bőr-öv, feketén emalirozott ezüst kabátgombok. Kiváltképen a cipő, melynek talp- és sarokbélésében a tengeri moha még tisztán felismerhető, mutat arra, hogy papi egyén volt a kriptá lakója. A cipő orra hegyes, sarka alacsony, a talp és sarok faszegekkel tartatnak össze most is; szárában a fűző-szíjak nincsenek kigombolva.

Remélhető, hogy a kriptá bejáratnál látszó kő ajtófelek külső részén az epitafium is felfedezhető lesz, — mire nézve br. Wesselényi Miklós főispán ur rendelkezett a munkavezetőnek.

Ngs Szikszai Lajos alispán ur megígérte, hogy történelmi jegyzeteiben kutatni fog, addig is bizonyosra veszi, hogy a szilágysági nagy reformáció idejére esik a lelet; az akkor erős református göröcsöni egyháznak hollandiai akadémiáról jött papjai voltak, — bizonyosan az udvarnál nevelő volt és a patronus temette el kegyeletből ily módon a templomba.

Ime tehát, 300 év múltán a kegyelet újabb kegyelettel találkozik.

A templomot építtető báró így szólt: „Rakjuk vissza a koporsó darabokat a csontokkal együtt, legyen a kriptá azé, a kié eddig volt!”

Mép csak azt jegyzem ide, hogy a pap közép-termetű és fiatal lehetett. A belső koporsódeszkák hossza egy öl, az álkapcákban a fogak aprók és hiánytalanok.

Dobay Lajos,
göröcsöni administrator.

Különfelék.

* **Esküvő.** Folyó hó 21-én esküdött örök hűséget Cseppei Zoltán Béla ilosvai ifjú földbirtokos bájos arájának nagybölni Bölni Karolának. Az esketési szertartást az ilosvai rom. kath. templomban Szilágyi Rezső plebános végezte. A szertartást a menyasszony szülei házában fényes lakoma követte. Zavartalan boldogságot kívánunk az ifjú párnak.

* **Értesítés.** A sz.-somlyói rom. kath. püspöki, nyilvános jellegű gymnasiumban a beiratások az 1890-91-ik iskolai évre szeptember hó 1. 2. 3-án, a javító, pótló és felvételi vizsgálatok pedig aug. 29. 30. 31-én történnek. A növendékek szülei vagy ezek megbízottja kíséretében jelentkeznek az igazgatóságnál s felmutatja

egykor az volt, már nem az — tudomásra hozza a szerető anya mély fájdalmát a nagy csapás felett. Lesújtó fájdalmában egyedül a vallás által a túlvilági lét reménye nyújt némileg vigaszt, mert így kesereg: „ . . . az anyai szív is megtört volna rég, ha a feltámadásban nem remél!” . . . Pedig hát másként szol a való, a halál öntudatos okozója miéért kesereg?

Fiatal volt, telve életkedvvel, nemes volt gondolkodás s minden tettében. Szép volt, felruházva tizenennyolc tavasz bájaival. Egy napon megtanult szeretni. Kitől? A fa lombján dudoló madártól, sugó szellőtől, vihar-felhő, tündöklő napsugártól, nyíló virágtól, pillangótól, zsongó méhtől, magától az anyatermészetből! Hisz ez még magában véve nem lett volna baj. A női szív szeretni van hivatva. Baj volt csak az, hogy a kit szeretett, meg a kit a mama választott vőlegénynek, nem volt egy személy. A mama választottja gazdag főúr, ezüst szálakkal fűrtiben, a szerető leány szerelme tárgya csak egyszerű jurátus még. Miért szereti a kis virág a tavaszt s miért hervad a tél fagyos lehétől? A büszke család utolsó szép reményű sarja illő, hogy magához méltó házasságra lépjen. Az ifjú szív hamar feled. Meg kell történnie, még ha megszakad is a szerető szív. Ugy is történt. A virág hervadt, a visszafojtott tűz elhamvasztá az érző szívet. Nyugodni vágyott s pihenni tért a csendes sir ölébe. . . Régi nóta már ez, ma már csak mese! A repkény befutja a márványkövet, rejteti akarja a hazug betűket. — Menjünk tovább!

(Vége köv.)

az előbbi tanévről szóló iskolai bizonyítványt, keresztelő levelét, s az újraoltásról szóló bizonyítványt is. Az I. osztályba csak a 9 évet betöltött s 12 évesnél nem idősebb tanuló vétetik fel szabály szerint, kinek elemi IV. osztályu bizonyítványt, vagy felvételi vizsgálat után igazolnia kell, hogy a gymnasiumi tanulmányokhoz szükséges alapja meg van. Miuthogy az I. osztályban 60 tanulóval több föl nem vehető, azért a beiratások első, második napján a helybeli szülők gyermekei előnyben részesülnek. Tandij egész évre 12 frt, mely fél évi részletekben is fizethető; felvételi díj mind tanulótól 2 frt, énektanítási díj 50 kr. A szülőket e helyen is figyelmeztetjük, hogy gyermekeik jövő fejlődése érdekében jó szállásokat válasszanak, s e tekintetben az igazgatóság véleményét kikérjék. Szilágy-Somlyó, 1890. aug. 25. Csák Alajos, gym. igazgató.

* **Derék** iskolabaráti. Gerece András helybeli jőnevű és híri iparosunk 2 frt 35 krt adott át Bogdán István közs. isk. igazgató s iparisk. tanítónak az ipariskola folyó évi kiadásai pótlására ezen szavak mellett: „Hogy tegyek már valamit én is az ipariskoláért.” Midőn ez összeget nyilvánosan nyugtatóványozom, egvszersmind örömmel fejezem ki köszönetemet is a szives adományozónak, ki a legszebb reményekre jogosító iskolánk barátainak még kicsiny, de lelkes táborába állván, reménnyel kecsegtet, hogy el fog jönni az idő, midőn iparosaink kivétel nélkül az iskola köré csoportosulnak s azt feladata teljesítésében támogatva, hazánk jólétének előmozdításában közremunkálva, kiváló tényezői lesznek a művelt államok színvonalára törekvő magyar iparnak. Azért szükséges, hogy ezen szent ügyet a jó hazafiak, értelmes iparosaink, magukéva tegyék; azért hallják meg a fenti szavakat különösen azok, kik nem akarják meghallani, de ha meg is hallják, nem követik Gerece polgármesterünk, és tegyenek az ipariskoláért! Sz.-Somlyó, 1890. aug. 25-én. Szentimrei István, ip. isk. igazgató.

* **Értesítés.** Az ipariskolában a jövő 1890—91-ik isk. évre szóló beiratások f. évi szept. hó 7. és 14-én vasárnap d. e. 8—10, és d. u. 2—4 óráig lesznek az iparisk. helyiségében, a mikor a beiratkozott iparos tanuló mesterével együtt tartozik megjelenni. Minden egyes iparos tanuló a beiratás alkalmával tandij címen 1 frt 50 krt. tartozik előre lefizetni. Figyelmeztetem az iparos mester urakat, hogy tanulóikat a kitűzött időben beírtni el ne mulasztják, még abban az esetben sem, ha tanulóik a próbaidőt töltik, mert késedelem, vagy a tanulóknak az iskolától való elvonása esetén az 1884. évi XVII. t. c. 157. §. a) pontja szerint 20 frttól 200 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, a ki ezen törvénynek ide vonatkozó kötelesegeit nem teljesíti. Minden mulasztásért a munkádó lévén felelős, saját jól felfogott érdekeikben figyelmeztetem, hogy a tanulóknak a tanítási órákba való rendes, pontos és tiszta megjelenése fölött szigorúan örködjének, nehogy annak tegyék ki magukat, hogy az iparhatóság részéről pénzbüntetésben elmarasztalassanak. Az 1890—91-ik isk. é. szept. 15-én d. u. 5 órakor az iparisk. rendes fegyelmi szabályok felolvasása és az órarend kiadásával fog megkezdődni. Sz.-Somlyó, 1890. aug. 26. Szentimrei István, ip. isk. igazgató.

* **Halálozás.** Mindig elszomorító dolog, midőn azoknak elmulását kell hirlapírói tisztünkől kifolyólag is jelezni, a kik a mi életünk folyamába is bejátszottak s az élet színpadán is számbavehető szerepet töltöttek be. Ugy érezzük ezeknek kidőltével magunkat, mint a csata folyamán érezheti magát azon harci, kinek oldala mellől kidőlnek vitéz bujtarsai. Es néhai Stahmáry Dániel is azok közé tartozott, a ki hosszú éveken keresztül volt Krasznamagyar társadalmi életének központja; a baráti körnek feledhetlen kiegészítője volt s a hazával szemben is teljesítette kötelességét a hivatásnak különböző mezején. A szabadságharc hívó szavára ifjú hitvest s gágyogni kezdő kedves gyermekeket hagyva el, sietett tettel szeretni a hazát s vitézsége által érdemrendet, századosi rangot s majd a névtelen felistenek legyőzetése után osztrák bakkancsot érdemelt ki. Az osztrák katonaságtól haza bocsáttatván, az önkény-uralom az ügyvédi pennát is kivette kezéből s nehéz küzdelemnek aran tudta fenartatani magát és családját. Majd szabadabb szellő kezdvén lengedezni, visszaverve munkakörét s tekintélye gyorsan emelkedett a közvélemény ítélőszéke előtt s a 60-as évek közepén ő lett a társadalmi és politikai élet vezérférfia és szavának sulya volt több mint két évtizeden keresztül. Viszonyai és körülményei változtával a mult évtized közepe táján kiszakította magát abból a körből, a hol született, felnőtt, küzdött és a verőfényes időben érezte az áldásos sugarait minden irányban és átköltözött Zsibóra, a hol csendes visszavonultságában folytatta zajtalan életét. Még f. évi március 15-én emelkedett szellemű s mindenkit magával ragadó emlébeszédet tartott a zsibói osztaban elesett és a zsibói temetőben nyugvó két honvéd sírja felett. Azután nem sokára körülvevtek őt a szenvedések hullámai és f. hó 23-án d. e. 11 órakor kialudt az a lelki fény, a mely igen sokaknak világolt ugyan, de még többeknek is világolhatott volna. Egyszerű gyászravatalánál ott láttuk az ifjú zokogó bánatos özvegyet és kicsiny leányát, Sz.-Somlyóról meghatott keblű leányait hozzátartozóikkal: Zilahról és Zsibóról a rokonság több tagját és a zsibói összes értelmiséget kivétel nélkül. Am szemek hiába keresték azoknak megszámlálhatatlan seregét, a kik az ő fénykorában ugyancsak keresték az ő barátságát. A régi gárdából ott volt Domby László Zilahról, Szabó Pál Diószádról és Nagy László Sz.-Somlyóról. Esziünkbe jutott azon nem annyira ékes latinsággal, mint az élet tapasztalásából merített közmondás: „Dum moriuntur dives, conveniunt omnes cives, — Dum moritur pauper, venit unus et alter.” — A családi gyászjelentés így hangzik: „Alólirottak szomorodott szívvel tudatják, hogy a jó férj, felejtethetlen édes apa, após, nagyatyja és testvér Péterfalvi Szathmáry Dániel köz- és váltó-ügyvéd, volt érdemrendes honvéd százados, élete 66-ik évében hosszús szenvedés után a mai napon d. e. 11 órakor megszűnt élni. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 25-én d. u. 2 órakor fognak Zsibón a köztemetőbe elhelyeztetni, mely végtisztességtételre az elhunytak rokonai, jó barátai és ismerősei meghívotnak. Legyen a föld könnyű

porai telettl Zsibón, 1890. aug. hó 23 án. Első nejétől gyermeke: Szathmáry Terka és férje: Halmágyi Miklós. Második nejétől gyermekei: Szathmáry Jolán és férje Somogyi Kálmán, gyermekei Aladár és Kálmán. Szathmáry Otília és férje: Miga Ödön, gyermekei: Nellike, Irén és Lacrika Szathmáry Irén. Szathmáry Erzsé. Özv. Szathmáry Dánielné szül. Sarkady Matild és gyermeke: Marián. Testvérei: Szathmáry Róza, özv. Lázár Jánosné, és P. Szathmáry Károly.

* **Ovoda** vizsga. Két meghívó fekszik előttünk. az egyiket a „Szilágy“ 34-ik számában a következőkben olvassuk: „A zilahi kisdévedő egyesület óvintézetében az intézetbe járó gyermekek foglalkoztatásának nyilvános bemutatása f. hó 28 án délután 4 órakor tartatik meg, melyre a gyermekek szülei, az egyesület tagjai s a kisdédek nevelése iránt érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Zilah, 1890. aug. 23. A felügyelő bizottság.“ — A másikat Szilágy-Somlyón, az utcaszegleteken félíves könyvomatban a szokott hirdetési módon kiragasztva olvassuk, a mint következők: „Meghívó. Folyó évi aug. 30-án d. e. 9 órakor kezdődőleg az iskolaház helyiségében az ovoda növendékei évi vizsgájára a városi képviselő urakat, a szülőket és minden érdeklődőket meghívom. Sz-Somlyó, 1890. aug. 17. Gencsy Sándor, polgármester, mint ovoda igazgató.“ A zilahi ovoda növendékei foglalkoztatásának bemutatását ép úgy, mint a sz-somlyói ovoda növendékeinek évi vizsgáját figyelemmel régig fogjuk hallgatni és az eredményhez képest lapunk jövő számában részletes értesítést fogunk közzétenni.

* **Lelkészjelölés.** A deásházi ev. ref. egyház papi állomására f. hó 20-án történt a kijelölés. Folyamodó volt 8. Ezek közül kijelöltek 5-en és pedig: Antal Lajos, Csák Emil, Keeskeméthy Kálmán, Székely Árpád és Versényi Miklós.

* **Építkezések.** Ugy tűnik fel előttünk, mintha Somlyó város lakosai vagyonban gyarapodnának, legalább a város külső alakjában való változások erre engednek következtetni. Az utcák képe lassan-lassan mást fog mutatni nálunk is, s a hosszú idő múlva visszatekintve keresve keressük majd azt a házat, melyben született. Minden változik a természetben. Más, szerencsésebb körülmények s viszonyok között levő városok alig egy évtized alatt oly változáson mennek keresztül, hogy alig ismer rájuk az ember. Mi ugyan ezt nem mondhatnók el még akkor sem, ha nagyítón keresztül néznők a változásokat. Az idei nyáron mégis épült egy pár csinos épület. Vedlett ruhájú gimnaziumi épületünk a gimn. tartálékárból új ruhába öltözött. (Bárcsak tisztességesebb ruhát adtak volna nekünk! Szerk.) — A kath. leányiskola is a kornak és egészségi követelményeknek megfelelő tágas termekkel tétő alá került — Zobel Lipót kir. tanácsos egy stilszerű és már eddig is szépnak mutakozó lakást emeltet az ősi Bagosi telken. A régi városház téren, Rákóc- és megyeház-utcan is épült egy pár külsőleg mutatós lakás. Csak előre, építsen, szépítsen a ki teheti; mert így még ide vonzhatjuk a nyugalomba lépett pénzes urakat, családokat, kik kényelmes lakásvizonyok mellett áldhatnak is Szilágy-Somlyó bacillus és mázma nélküli levegőjéért.

* **A népnevelési ügy** haladása gyanánt örömmel jelezhetjük, hogy a rom. kath. leányiskola két tantermmel iskolává van átalakítva két tanítónővel és új szerkezetű célszerű padokkal, melyek Gámeney Lukács deák iparosunk kombinációja szerint készülnek és a drága budapesti padok hozatalát feleslegessé teszik. A beiratások az iskolába augusztus 29-én kezdődnek a volt iskolai helyiségben.

* **Értesítés.** A szilágy-somlyói községi elemi népiskolában a jövő 1890—91. tanév f. hó 1. szeptember hó 4-én d. e. 9 órakor fog megnyitni; a beírások, a f. hó 1. szeptember hó 1. 2. 3-án a délelőtti órákban fognak eszközöltetni az iskola helyiségében. Fizetendő díjak: beírás címen 25 kr., mely összeg a beíráskor fizetendő: évi tandíj 3 frt, ez összeg két egyenlő részletben félévénként előre fizetendő. Szegény tanulók tandíjmentességre számíthatnak, ha ebbeli szegénységi bizonyítványukat szeptember hó végéig az igazgatósághoz benyújtják. Bogdán István, igazgató.

* **Tűz.** Folyó hó 25-én Cell Benő urnak vajai tagjában, a mikor a csépléshez éppen hozzá akartak kezdeni, egy kazal meggyult és a keletre nyugatnak siető erős szél hajtása folytán a 6—8 kazal s mintegy 1800 keresztet tevő buza, zab és árpa egy negyed óra alatt lángban állott s oly hatalmasan égett, hogy a kazlak közé beállított cséplőgép sem volt megmenthető. Az égés maradványai még 26-án estefelé is szomorú képet mutattak s a füstölő perjét még mindig oltani kellett. A mint értesülünk, a buza biztosítva volt.

* **Értesítés.** A kolozsvári b. városi ev. ref. leányiskolában az 1890-91. isk. évi beírások szept. 1-től 5-ig tartanak. Fűtés és beiratási díj 2 frt 50 kr., tandíj havonként I. II. osztályban 50 kr., III. IV. osztályban 1 frt., V. VI. osztályban 2 frt. Az iskola b. farkas-utcában, díszes, palotaszzerű épületben van elhelyezve, melyet egyháznak nemcsak áldozatkészséggel emeltetett a régi, kisdé épület helyébe. Az iskola egészen a kor kívánalmainak megfelelő s a magasabb igényeket is ki elégítő berendezésű: tantermei magasak, szellősek és világosak s egészen újból vannak behatározva, tanszék-közzel ellátva; tágas, befűtött udvara, díszes lépcsőháza és zárt folyosói alkalmas játszó helyül szolgálnak szünetek alatt a gyermekeknek. A rendes tantárgyak közé föl van véve a német nyelv tanítása a III-ik osztálytól kezdve, a német társalgás pedig német társalgónő segítségével mellett az I-ső osztálytól kezdve. Nem kötelezett tantárgy a francia nyelv és a zongora, melyek külön, mérsékelt díjat fizetnek a növendékek; ezen két tantárgy tanítására külön francia és zongora tanítónő van alkalmazva. Vidéki növendékek három hennlakó tanítónő felügyelete alatt állnak, kik közül egyik német. Kolozsvárt, 1890. augusztus hó. Szász Domokos, ev. ref. püspök, mint az iskola felügyelője. Vadas Zeuzsánna, igazgató tanítónő.

* **Nagy-Károlyban** felállítandó Kölcsey szobor ügyében vettük a következő lelkes felhívást: Száz éve már annak, hogy Kölcsey Ferenc napvilágot látott. Száz éve annak, hogy megszületett a magyar politikai

és irodalomtörténetnek ez a legideálisabb alakja, a lángszavú szónok, a lelkes honfi, a hazafias költő, a mély gondolkodású tudós és bölcsész — egyike hazája legnagyobbjainak. Aranybetűkkel jegyzett politikai és társadalmi szónoklatok, gyöngysorai a Paraenesisnek, e fölséges műnek, a Hymnus áldást kérő imája jutnak eszébe minden magyarnak, ha Kölcsey nevét hallja ki-mondani. S ki csak róla szól, magasztalva dicsőíti a szabadelvű államférfi politikai működését, az érvelve lelkesítő szónokot, a magasán szárnyaló dalnokot, kinek ugyszólván minden költeményéből él egy-két sor ajkainkon, a buvárkodó bölcsészt, korának legműveltebb, legáltalánosabb tudósát, szóval azt a férfit, ki az új-jáébredés klasszikus korában élve, ennek a modern magyar renaissance-nak legkiemelkedőbb egyénisége volt. Magasztos alakja, kristálytisztá jelleme, sokoldalú s mindig csak hazájának szentelt működése a magyar férfi-jellem megtestesült eszménye, mely köré ragyogó glóriát vont hármas sugara a Hálának, Kegyeletnek s emlékezetnek! Emléke — a legtisztább emlék, mit halandó valaha maga után hagyott, érenél maradandóbb lesz, míg „magyar ajkon magyar dal zeneg.“ Kölcsey legbelsőbb szentélyébe zárva őrtzi meg azt minden igaz magyar s oltárképeként tiszteli, valahányszor lelkesülni óhajt azért, mi szép, jó és igaz! Ezt a kegyeletet érzést, a mint megőriztük mostanig, megőrizzük ezentúl is. De vajjon eleget tettünk-e ezzel kötelességünknek a dicső férfi emléke iránt? Korántsem. Érzelmünk mellett látható emlékek is hirdetni kell az ő nagyságát. Álljon meg az előtt kalaplevéve a nép, az istenadta nép az ő liberalis eszméinek általa csak remélt jövőendő letéteményese; zárandokoljon el ahhoz mindaz, a kiből még van fogékonyság a multak emlékei iránt, melyek buzgó ápolása egyedül biztosíthatja nemzetünk jövőjét; vezesse oda gyermekét minden magyar apa s a hon-szerellem lángbetűivel írja lelkébe Kölcsey négy szavát: „A haza minden előtt!“ Egy évszázaddal Kölcsey születése után, restelkedve kell bevallanunk, hogy e legnagyobbak nagyjaink között hozzá méltó emléke sehol sincs. Halála óta is 52 év telt már el. Ennek az 52 esztendőnek mulasztását akarjuk jóvátenni, midőn azon működünk, hogy Kölcsey Ferencnek hozzá méltó szobor emeltessék ott, a hol legbuzgóbban munkálkodott hazájáért és vármegyéjéért, ott, a hol ő igazán otthon volt, a hol a legnagyobb tiszteletben él ma is az ő emléke, — Nagy-Károlyban, Szatmár vármegyé-ősi székhelyén. Ismeretese a közelmult eseményei, melyeknek tönktelegeiből a nagy-károlyi Kölcsey-szobor kiemelhetett; a lelkesedés sugallata az eszmének testet adni igyekezett, midőn néhány perc alatt több mint 9000 forint gyűlt össze a nemes célra. A hazafias lelkesültségnek, áldozatkész adakozásnak ugyszólván páratlan nyilatkozata volt a Budapesten f. évi július 2-án tartott és igazi közművelődési ünnepélyre vált lakoma, mely méltó feltűnést keltett ország-szerte s hiszszük, rokonszenvet is a nemes eszme iránt. Ám a különben tekintélyes összeg távolról sem elegendő arra, hogy azon szobrot emeljünk Kölcseynek, — szobrot, minőt emléke megédesmél és megkövetel. Ahhoz, hogy méltó és művészi kivitelű emlékszórában gyönyörködhesünk, még sok szükséges. Ezt a sokat várja a nagy-károlyi Kölcsey szobor-bizottság a nemzettől, — mely hiszszük, — tudja jól, hogy „csak önmagát tiszteli meg, ha nagyjait megbecsüli.“ Azt akarjuk, hogy minél hamarabb álljon Kölcsey szobra, hirdetve az ő el nem mult nagyságát s az utódok kegyeletét; azt akarjuk, hogy az emlékszóbor méltó legyen ő hozzá; azt akarjuk, hogy a ki csak lótszi áldozatát a nemes ügy oltárára, egész életében örömteljes büszkeséggel emlékezzék vissza nemes tetteire: azt akarjuk, hogy széles e hazában megértse mindenki a dicsőült szavát:

„Romlott szív és romlott elme,
Kit hazája hő szerelme,
Szép tettekre nem hevít.“

Hogy szavunk nem fog kiáltó szóként elhangzani, biztosíték rá a magyar társadalom ismert nagylelkűsége. Hazafias üdvözléssel: gróf Károlyi István, a szobor-bizottság elnöke, Rozmanits Timót, a szobor-bizottság titkára. — Szerkesztőségünkben is van letéve egy aláírási ív.

Irodalom.

— A „Hét“ Kiss József heti lapjának 33. számában valóságos tűzijátékot rendeztek a lap belmunkatársai. Annyi találó szellemes megjegyzést, annyi finom aperçuet, olyan tösgyökeres valódi humort ritkán lehet ám együtt találni! Csak úgy eregetik a szellem csillogó, tüzes rakétáit, színes röppentyűit! Az egész szám, két novellát kivéve, melyek közül a francia szintén humoros, csupa aktualitás. A „Kronika“ a bagatell törvénnyel, Coburg herceg s a Szt.-István díj győztesével foglalkozik „A Hétről“, címmel három rendkívül szellemes tárcát találunk, a melyek szinte színporkáznak a bohó, elmés ötletektől. Idem, Ráspoly és Goromba ez alkalommal feltették a csörgő-sapkát, hogy mulattassák a publikumot. Ez a humoristico satyrikus hang adja meg e szám karakterét. „A Hét“ előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Előfizetési pénznek „A Hét“ kiadóhivatalába: Magyar Tudományos Akadémia palotája Budapesten, küldendők.

— „A hivatás áldozata.“ Történeti rajz a magyar néptanítók jelenéből c. mű megjelent, írója: Gáti Győző és kiadója Glatz György. E mű a hazai tanító-ság jelen életét és küzdelmeit festi hiven és megkapóan, s habár szerző előszavában szerényen azt állítja, hogy nem irányregényt, hanem csak rajzot akart írni, a mű egész tartalma azt igazolja, hogy e rajz valóságos irányregény és pedig annak a javából. Egy tanító életét, örömeit, fájdalmait, küzdelmeit festi a tanítóképző intézettől egész a sirig. Alakjai kidomborulnak, erkölcsi hatása az irányregény hatásai; az események, a helyzet és érzelmek festése élénk, itt-ott költői s a ke-rekded összefüggés nagyban emeli a mű értékét. Az élet küzdelmei, a hivatásáért élő, s rajongó tanító harca oly eleven színekkel van festve, hogy abban minden

tanító önmagára ismerhet. E mű azonban nemcsak a tanítók számára van írva. Élvezettel olvashatja azt bárki is, és az abban lefektetett bölcsélet elvek, társadalmi nézetek minden olvasóra kellemes hatást fognak gyakorolni. A legjobb lelkiismerettel ajánljuk e művet a magyar olvasó közönségnek. Kapható és megrendelhető a „Magyar Pedagógiai Szemle“ kiadásában Budapest, Wesselenyi u. 48. sz. Árú fűzve 1 frt, dízhőtésben 1 frt 50 kr.

CSARNOK.

Mikor az akác virult.

Irta: Nina.

(Folytatás.)

III.

Az első 5 év minden feltűnés nélkül folyt le. A técsői kastély boldog földi tanya volt, a hol Széniek gyermekeik körében úgy éltek, hogy az egész vidék irigylte e családi boldogságot. A vendégek, a kik itt megfordultak, nem győzték csodálni a két gyermek okosságát, művelt modorát, szerénységét és testi szépségét. Az ifju Andor el-sajátította nevelője urias modorát. Elegáns, karcsu ifju vált belőle, széles vállakkal, a ki vadászaton, lovaglásban versenyre kelt nevelőjével; csak kettő-beu nem birt vele versenyezni: a tudományban és a vívásban.

Pálma is a legszebb szüzzé nőtt fel. Alakja megfelelt keresztnevének. Az a gyönyörű ovál arc a nagy fekete mandolaszemekkel, hollófürtjeivel, izgalmas szépségével néma bámulatra ragadta magát Széninét is. Szinte dicsékvéssel emlegette a két nevelő, hogy e gyermekeknek nincsen párjuk a hazában. És nem is volt . . . boldogtalanság dolgában.

Andor a VII-ik osztályból tette le az évi magánvizsgát kiváló eredménnyel; a mikor haza jött, a nevelőnőt nem találta már a kastélyban. Feltűnően hordá a virágokat Mathildnak az utolsó hónapokban és nevelője tanácsára Széni kijelentette, hogy Pálmó már eleget tud . . . a nevelőnő rendelkezhetik önmagával. És ezt megtudta Andor. Ez időről kezdve titkos ellenségévé lőn saját nevelőjének. Ez ideig szerette, most már gyűlölte, de mutatni nem mert. A nevelőnő eltávozása azonban Pálmára nézve vált végzetessé.

Mindez ideig lelke el volt foglalva a tanulás-sal. Mathid jó barátját tudott lenni; de most, hogy Mathid eltávozott . . . nem volt senkije, a kihez vonzódjék, szüleit kivéve . . . De mégis volt. A gyermekeleány lelkében valami homályos titkolt vágy kelt szárnyra . . . a 17 éves Pálma szeretni kezdte a magányt . . . a halk esti zongorázást . . . vagy az ablaknál való női munkát; szerette hallgatni, mikor „Gyula“, a nevelő, a cimbalom titkaiba vezette be Andort. Ah, az a nevelő . . . mily érzelmesen tudott is a cimbalom hangjaival az ő lelke vágyához szólni . . . és e vágy napról-napra nőtt és nőtt kinzó, gyötrő szerelemmé.

(Folyt. köv.)

Közzgazdaság.

1890. augusztus hó 22-én tartott hetivásár for-galmi kimutatása. (Közép számítás sze.int.)

		Közép ár oszt. ért	
		frt	kr.
Tiszta buza	—	5	20
Kétszeres	—	4	80
Rozs	—	3	50
Kukorica	—	4	60
Zab	—	2	20
Burgonya	—	1	80
Száz klgramm szalonna	—	56	—
Egy	—	—	60
Egy	—	—	30
Egy	—	—	36
Száz	—	8	24
Egy	—	—	10
Száz	—	4	—
—	—	2	80
Négy köbméter tűzifa kemény	—	5	—
—	—	4	20
Egy liter szesz 36 fokú	—	—	36
—	—	—	10
—	—	—	12
—	—	—	07

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Szentimrei István.

Hirdetések.

Kereset.

Egy bankintézet keres mindegyik egyéneket, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladására. Igen előnyös jutalék feltételek. Ajánlatok B J jegy alatt GOLDBERGER A V hirdetői irodájához. Budapest, váci-utca 2-6 9 sz. — intézendők

Makk eladás.

A hatósági zár alatt lévő Magura erdőség makktermése folyó augusztus hó 31-én délután 3 órakor fog Sz.-Somlyó városházánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni.

Sz.-Somlyó, 1890. aug. 16.

Halmágyi Miklós,
zárgondnok.

2—2

2851—1890. telekkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Antal Antal ilosvai lakosnak Goldberger Mendel récei lakos elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 140 frt tőke, ennek 1884. évi november hó 11-től járó 6% kamatai 37 frt 50 kr, perbeli, 6 frt végrehajtási, 7 frt 50 kr. árveréskérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl **1890. évi szeptember hó 2-án** délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Győrtelek községéhez kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetik szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Goldberger Mendel tulajdonát képező a győrteleki 390. sz. tjkben következő ingatlanok:

1-ször. A. + I. rend, 1156. hrszám alatt felvett rét 352 frt becsértékben.

2-or. A. + 2. rend, 367. hrsz. alatt felvett szántó-föld 59 frt becsértékben.

3-or. A. + 3. rend 766 hrsz. a. felvett rét 107 frt kikiáltási ár mellett.

II Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzüll előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. A vételár a legtöbbet ígérő által a leütéstől egy, hónap alatt, fele részben, másik fele részben pedig ujabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal, a sz.-somlyói kir. adó- mint letétbivatalnál befizetendő a letétkezelési szabályok szerint.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Győrtelek községi elöljáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1890. június 6-án

MILE MIHÁLY,
kir. járásbíró.

1—1

371—1890. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 3082—1889. számú végzése által Sommer Gyula és társai javára Molnár Antal ellen 199 frt 8 kr. tőke, ennek 1890. évi június hó 3-ik napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 43 frt 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1230 frt 42 kr-ra becsült bolti árucikkek és felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. járásbírósági 3151—1890. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Szilágy-Somlyón, alperes bolti helyiségében leendő eszközzésére 1890-ik év **szeptember hó 4-ik és következő napjának** d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a

mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Sz.-Somlyón, 1890. évi aug. hó 15-én.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

288—1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 448—1889. számú végzése által br. Györffy Lajos és társai javára Korbuly Lukács ellen 1550 frt tőke, ennek 1890. évi június hó 26. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 56 frt 52 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1930 fitra becsült ökrök, bivajok, lovak és tengeriből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. járásbírósági 2422—1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Krasznán, alperes lakásán leendő eszközzésére **1890. évi szeptember hó 6-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Sz.-Somlyón, 1890. évi aug. hó 17-én.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

1—1

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta fennálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű butorgyárosoktól képviselőseget Szilágymegye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelményeit nálam megtenni. Butorszövetek garniturokhoz legnagyobb választéku minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stbre.

Az árukat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedményt nyújtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámitással is szolgállok; kívánság esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költségkiszámitás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behúzó kelméket legdivatosabb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bársony, plüsch és zsenillenbe méter számra is szolgállok és ebből egy nagy minta colectióval rendelkezem.

A butorok kiállítása ugy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jóságáért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemesak versenyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartósága felülmulja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy ugy olcsóság tekintetében, mint művészi és massiv kiállításra nézve felülmul sok nagyvárosi butorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőnek, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előleget is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségök sincs reá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Vaspénztárak 50 frttól feljebb, varrógépek 24 frttól feljebb, zongorák 280 frttól feljebb, — nádszékek 2—10 frtig, — garnitúrák 60—700 frtig, — pulitíros siffon darabja 20—150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10—75 frtig, — pulitíros kredenc darabja 20—175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15—75 frtig, — consol tükör márvánnyal, darabja 20—240 frtig, — író asztal darabja 10—120 frtig és még magasabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. — Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat,

FÁBRY JÓZSEF,
városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépítő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arcból minden kiütésektől óvja. — Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle **arckenőcs, mosdóvíz, szappan**, gyors és kitűnő hatásúnak bizonyult be szeplő, májfolt és minden bőrkiütések ellen. Postai szétküldés naponta az ország minden részébe szállíttatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr, egy kis tégely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF divatáru és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben.

2—12

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1890.